

ת"פ 23607/05 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת נגד י ש

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 15-05-23607 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת
רملת נ' ש(עוצר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת

המאשימה

נגד

ש (עוצר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עזה"ד מעין דזוק והילה הראל

ב"כ הנאשם: עוז"ד הרצל יוספי

גמר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאות בעבודות כתוב האישום בעבירות **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. על-פי המתואר בעבודות כתוב האישום, ביום 10.5.15 הגיע הנאשם למחילה לשירותים חברתיים ברמלה ושותח עם העובדות הסוציאליות במקום. באותו נסיבות דרש הנאשם מהעובדות הסוציאליות כי יידגו לו לדירור חלופי. משהסבירו לו העובדות הסוציאליות כי אין יכולות למתת לו פתרון, אימם עליהן הנאשם באומרו "**אני לא מתפרק, אני לא צועק, אני שולט בעצמי אבל אם אתם לא דואגים לי לקורת נג מהוים, אין לי ברירה לנסוע לירושלים לדירה של גרותטי...ולרצוח אותה, אין לי ברירה.**".

3. הצדדים הגיעו להסדר דין, לפיו הנאשם הודה והורשע ונשלח לתקיר שירות מבנן.

תקיר שירות המבחן

4. על פי תקיר שירות המבחן מיום 29.3.16, הנאשם בן 56, גרוש ואב לארבעה ילדים, מתגורר בגפו. סיים 10 שנים לימוד ושירות שירות צבאי מלא. עבד כנהג תובלה עד לשנת 2004, אז ריצה מסאר. בהמשך עבד בעבודות מזדמנות. במהלך השנה האחרונה ריצה עבודות שירות. הנאשם נושא לגרושתו בהיותו בן 25 ותייר מערכות יחסית זוגית לא יציבה על רקע קונפליקטים הנוגעים בעיקר לקשריו התעסוקתיים. מאז התגרשו לפני שלוש שנים, נמנע מקשר עמה בניסיון לצמצם קונפליקטים. מהירותם של שירות המבחן את הנאשם במסגרת צו מבחן קודם, התרשם שירות המבחן כי הוא ביצע מאמצים רבים לעמוד במחויבות למסגרת טיפולית במרכז למניעת וטיפול洋洋ות במשפחה והקפיד על הגעה מסודרת למפגשים קבועתיים. שירות המבחן התרשם כי הוא מבטא תוכנות ורצון להימנע מעימותים וכן

עמוד 1

רכישה של כלים קוגניטיביים ואף לא הפר את התנאים המגבילים בהם היה נתון, עם זאת, עלה קושי מסוים ביכולתו לגלוות אחריות ביחס לה坦הגותו ולהעמיק התבוננותו בדפוסיו. בהתיחסו לעבירה הנוכחית תאר את ביצועה כשבركע מזוקת דיר וקושיכלכלי. לדבריו פנה לקבלת סיוע והגב נמתואר מתוך חשות تسכל. הנאשם שלל כוונה לפגוע בגורשותו והבע נזקקות לטיפול. גורמי הטיפול נמסרים כי הנאשם הציג את בקשוטיו באופן חרדי, תוך שנаг בדרשות וכי הוא מתנסה לקבל את יכולתם המוגבלת לסייע לו. גורמי הטיפול לא ביטאו חשש או מזוקה מהגעתו למסגרת בעtid. בשיחה עם גירושתו אישרה כי אינה בקשר עם הנאשם מזה שלוש שנים ומסרה כי אינה חששת מפניו. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל דפוסים נוקשים ובועל יכולת חלקית להעמיק בדפוסיו הביעתיים שעמדו מאחורי ביצוע העבירות. עם זאת, ניכר כי כוונת חלה רגעה במצבו וניכר כי הוא פניו רגשית להליך טיפול משמעותי יותר בעבר. להערכת שירות המבחן הסנקציות העונשיות שהוטלו עליו בעבר היו באופן חלקית גורם מרתק ומציב גבול וכיוון הוא עורך מאמצים להשתקם ולנהל אורח חיים תקין. לאור המוטיבציה והנכונות אשר מביע הנאשם להשתלבות בהליך טיפול, המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר על תנאי העומד נגדו וכן להטיל עליו צו מבנן.

טייעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נטליה אוסטרובסקי ורוני מרכוביץ, הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של איומים כלפי עובדות סוציאליות אשר לא היה ביכולתו לספק לו את הפתרון שדרש. הנאשם איים כי ירצח את גירושתו. האיים הם ברף העליון. העובדה שהאיומים הושמעו בפני עובדות ציבור מעלה את רמת החומרה. חומרה נוספת יש במעשה נוכח עברו הפלילי של הנאשם. לנאם הרשות קודמות אשר נוגעות רבון ככלון לאלימות פיזית ומילולית כלפי גירושתו. בשנת 2005 ריצה הנאשם מאסר בגין סורגי ובריח בגין עבירות אלימות כלפי גירושתו. בשנת 2014 הורשע פעמיים נוספת בעבירות אלימות כלפי גירושתו ונידון לעבודות שירות. מכוח תיק זה גם תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 3 חודשים. בנוסף לנאם הרשות חדשה מפברואר 2016 בגין איומים כלפי גירושתו. העבירה בתיק זה בוצעה שעה שהוא מרצה מעסרי בעבודות שירות ונמצא במסגרת צו מבנן. לא עבודות השירות, לא המאסר על תנאי ולא צו המבחן הרתינו את הנאשם מביצוע העבירה. מתוך תסוקיר שירות המבחן ניתן ללמוד כי לנאם דפוסים בעיתים נוקשים ויכולת חלקית להעמיק בהם. הנאשם שולב בעבר בטיפול ואולם הטיפול לא סייע לו ומשכך לא ניתן להבין את המלצה השירות המבחן. מתחם העונש הינו החל ממאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להשתת על הנאשם עונש מאסר לצד הפעלת המאסר המותנה במצטבר וכן הטלת מאסר על תנאי וקנס.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד הרצל יוסף, באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם היה נתון באותה עת במצוקה כלכלית ונדרר מקום מגורים. כאשר שוחרר ממעצרו הכנסו אותו חבר קרוב לביתו. הנאשם ביצע באותה עת עבודות שירות ולא היה לו היקן לשחות ולכן נכשל בלשונו ואמר את שאמר. עם זאת הנאשם מיד התחרט על דבריו, נטל אחירות וסביר כי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע בגורשותו. הנאשם אינו נמצא בקשר עם גירושתו מזה שלוש שנים. מתשוקיר שירות המבחן ניתן ללמידה זאת אף מיפה של הגירושה כמו גם את העובדה שהיא אינה חששת מפניו. גם גורמי הטיפול שהו במקום מסרו כי איןם חשושים מפניו. מאז שחררו ממעצר לא הפר הנאשם את התנאים בהם היה נתון. הנאשם השתלב בעבודה ועשה מאמצים להשתקם ולנהל אורח חיים תקין, לפיכך גורם הסיכון כבר אינו קיימם. לא ניתן

לטעון שהטיפול שעבר הנאשם בעבר לא סייע לו, הדברים נאמרו בדיינה דריתהא ובשעת מצוקה. גם אם הטיפול לא היה מצליח באופן מלא, אין ספק שהיתה התקדמות משמעותית. הנאשם הוביל נזקנות טיפולית וגורמי הטיפול, שבهم הוא פגע, רואים את הצורך בהמשך הטיפול. הפעלת המאסר על תנאי תביא לאיובד מקום העבודה ומקום מגורי וכן שאר הישגיו. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להאריך את המאסר על תנאי ולאמצץ את המלצת שירות המבחן.

דין - קביעת מתחם העונש הולם

- .7. כתוב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגין **מתחם עונש הולם אחד**.
- .8. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו שלות נפשו של אדם וכן פגעה בחופש פעולתו של עובד ציבור בקבالت החלטות.
- .9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף ביןוני. הנאשם איים איום קונקרטי לפיו יפגע בחייה של גרוותתו אם לא יקבל את מבוקשו, כאשר האיום השמע באוזני עובדות סוציאליות, שהinan עובדות ציבור ומכאן חומרת הפגיעה. עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שהדברים נאמרו בשעת מצוקה של הנאשם אשר אותה עת נעדר מקום מגורי ומתוך תסכול ממצבו.
- .10. בחינת **מדיניות העונשה הנוגנת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים החל ממאסרים על תנאי, דרך עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה במאסרים בפועל ממש לתקופות קצרות יחסית (ראו בין היתר: רע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל** (9.6.14), רע"פ 13/13 **מרכז נ' מדינת ישראל** (10.4.14), רע"פ 12/9057 **מצרים נ' מדינת ישראל** (4.9.12), רע"פ 16642-09-14 **צחחק נ' מדינת ישראל** (21.1.15), רע"פ (ב"ש) 38759-05-14 **צgori נ' מדינת ישראל** (21.1.15), עפ"ג (מח' ב"ש) 20667-02-15 **מדינת ישראל נ' אלטורה** (12.11.14), ת"פ (ב"ש) 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16)).
- .11. במסגרת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם ביצע את העבירה מתוך תסכול וליחס מהמצב הכלכלי בו היה נתון אותה עת. הנאשם פנה לקבלת סיוע ומשנתקל בסירוב הגיב כמתואר.
- .12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש הולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 12 חודשים לפחות בפועל.
- .13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לפחות.

גזרת העונש המתאים לנאשם

- .14. בגזרת העונש המתאים לנאשם, בגין מתחם העונש הולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). בנסיבות זומן הרואוי ליתן את הדעת לניסיבות הבאות:
 - א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1959 גרש ואב לארבעה ילדים. הנאשם לאחרונה סיים לרצות עבודות שירות, השתלב בעבודה ומצא מקום מגורי. אין ספק כי הטלת עונש קונקרטי כלשהו, ובוודאי של עבודות שירות, פגעה בו.
 - ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו לモטב או מאמציו לחזור לモטו;** הנאשם הודה והביע חרטה מיד לאחר ביצוע המעשים ונטל אחריות למעשיו. בהקשר זה יש לתת

את הדעת לכך שמאז הרשותו הקודמת ניתק הנאשם כל קשר עם גורשו כדי להימנע מעימותים ואף עשה מאצחים רבים כדי לשקם את חייו. במסגרת צו המבחן בו היה נתן הנאשם, הוא היה בטיפול במסגרת המרכז למניעה וטיפול באילנות במשפחה ואף עשה מאצחים לעמד במחוייבות למסגרת הטיפולית. עם זאת התרשםו גורמי הטיפול כי ישנו קושי ביכולתו לגלוות אחריות ביחס להתנהגותו ולהעמק התבוננותו בדפוסיו. עוד עולה כי הנאשם עשה מאצחים רבים כדי לשקם את עצמו, ואולם לא היה בכלל אלו כדי למנוע ממנו מלכצע את המិוחס לו בתיק זה.

ג. **נסיבות חיים קשות שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** הנאשם נקלע למצבכלכלי קשה ולמצוקת דיר קשה. בעקבות זאת פנה לגורמי הרווחה עימים היה בקשר טיפול בדרישה כי יספקו לו מקום מגורים באופן מיידי, משהתחווור לו כי אין ביכולתם לסייע לו, ומtower תסקול ביצע את המិוחס לו.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לחובת הנאשם 7 הרשותות קודמות, רובן בעבריות אלימות ואיומים כלפי בת זוג. בגין בעבריות אלו ריצה בשנת 2005 מסר מאחורי סORG וברית וכן בשנת 2014, בסמוך לביצוע העבירה בתיק זה, ריצה מסר בעבודות שירות. כמו כן תלוי ועומד נגדו מסר על תנאי בן שלושה חודשים.

15. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתקעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב למסריו הקודמים של הנאשם, לעובדה כי עבר הליך רפואי והיה תחת צו מבחן, וכן היה תלוי ועומד נגדו מסר על תנאי שעשה שביצע את המិוחס לו בתיק זה.

16. באשר לסוגיית המסар על-תנאי, הרי שהכללו הוא הפעלת מסר על תנאי ואילו האפשרות להארכת תקופת המסар מהוות את החרג. בבאו לבחון את האפשרות להאריך מסר על תנאי חלף הפעלתו, נותר בית המשפט את הדעת לכך שהפעלת המסар המותנה תביא למצוואה בלתי כזדקה בנסיבות העניין. במקרה דנן, הנאשם עשה מאצחים רבים לשקם את חייו ולעמד במחוייבות למסגרת הטיפולית. הנאשם אף נמנע מליקור קשר עם גורשו כדי למנוע קונפליקטים עמה, חלק מרצונו להחזיר את חייו אל מסלולם. אלו מעדים על הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית ועל ניסיון כן לשקם את חייו. הפעלת המסар על תנאי עלולה להוביל לאיבוד מקום עבודה ובעקבות כך מקום מגוריו של הנאשם ובנסיבות זאת עלולה להויריד לטמיון את המאצחים שעשה הנאשם עד כה. לפיכך, סבורני כי בנסיבות העניין יש להאריך את תקופת המסар על-תנאי.

17. באיזו בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגוזר על הנאשם עונש של צו של"צ והארכת המסар על התנאי לצד עונשים נוספים. אני עր להמלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן ואולם סבורני כי אין כך כדי לאזן כראוי בין שיקולי העונשה אלא יש להטיל על הנאשם אף צו של"צ אשר יהווה רכיב עונשה קונקרטי ומרתיע עבורו.

סוף דבר

18. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. צו של"צ בהיקף של 200 שעות. שירות המבחן מתבקש להכין תוכנית של"צ ולהגישה לאישור תוך 45 ימים ללא צורך בדיון המשך.

ב. הארכת מסר על תנאי בן שלושה חודשים מתק"פ (י-מ) 39535-01-13 מדינת ישראל נ' ש

(28.12.14) למשך שנתיים נוספות מטעם תקופת התנאי.

ג. צו מבחר למשך שנה.

mobher bzzat lanashm ci am la yu'mod batnai h'mabhan ao la yb'atz at zo shel'ci ao shel'a tgevush tocniyah shel'ci,
nitin yehia l'hafk'um v'lgezor at dino mchadsh.

מצירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבchan.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז תוך 45 ימים.

nitin h'yon, b'ayr tshu'a, 10 mai 2016, b'nochotot ha'zadim.